

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 639
van **TINE SOENS**
datum: 18 juli 2018

aan **JO VANDEURZEN**
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Woonzorgcentra - Prijsverhogingen

Zowel de Vlaamse Ouderenraad als diverse politieke organisaties pleiten vaak voor de betaalbaarheid van de zorg en in het bijzonder de ouderenzorg. Prijsverhogingen voor woonzorgcentra moeten steeds gemotiveerd zijn op basis van gemaakte kosten. Kosten kunnen infrastructuurinvesteringen zijn of nog andere kosten zoals andere investeringen, gemaakte verliezen of de incorporatie van extra dienstverlening.

Vaak streven de uitbatende instanties ernaar om bij prijsverhogingen zo snel mogelijk de ligdagprijzen voor reeds verblijvende bewoners gelijk te schakelen aan die van nieuwkomers (vrije keuze door de inrichtende macht). De decreetgever beschermt echter de bestaande bewoners van een woonzorgcentrum tegen prijsverhogingen en eist dat deze de uitdrukkelijke goedkeuring moeten verkrijgen van het Agentschap Zorg en Gezondheid. Men verhuist immers niet zomaar zorgbehoevende bejaarden die de keuze voor een specifiek woonzorgcentrum maakten in tempore non suspecto wat de prijszetting betreft.

Ik ben dan ook van mening dat het Agentschap Zorg en Gezondheid er maximaal de voorkeur aan zou geven om bestaande bewoners tegen prijsverhogingen te beschermen, wanneer de financiële situatie van de zorginstelling dat toelaat. Hierbij dienen de inrichtende instanties verzocht te worden hun financiële planning zo veel mogelijk af te stemmen op het natuurlijke verloop van hun bewoners, met andere woorden de verhoogde prijs enkel toe te passen op nieuwkomers die zich vooraf kunnen vergewissen van de prijszetting. Hierdoor zouden prijsstijgingen voor reeds verblijvende bewoners enkel gekoppeld zijn aan de index of aan extra diensten die al dan niet individueel door de bewoner opgenomen kunnen worden.

Uitzonderingen op deze regel zouden terdege gemotiveerd dienen te worden, onder andere op basis van de financiële resultaten.

In het antwoord op mijn vorige schriftelijke vraag hieromtrent (nr. 659 van 18 juli 2016) stelde de minister dat wanneer een dagprijsverhoging wordt aangevraagd, en deze meer dan 5,15 euro bedraagt, de voorziening deze verhoging fasegewijs moet invoeren, met een interval van minstens zes maanden. Bij een prijsverhoging omwille van structureel verlies, moet de prijsstijging over een periode van 2 jaar beperkt zijn tot maximaal 15% per kamertype. De gewogen gemiddelde prijsstijging over alle kamertypes mag de 10% niet overschrijden.

Vandaag staat in de 'handleiding voor een aanvraag tot prijsverhoging van bestaande dienstverlening in de ouderenzorg' dat voor prijsverhogingen van 15%, het bovenvermelde pas geldt vanaf 50 euro. Met andere woorden men kan over een korte periode aanzienlijk stijgen in prijs (bv. van 44,65 euro naar 57,50 euro in twee keer in een jaar, om de zes maanden).

1. In het antwoord op mijn vorige schriftelijke vraag (nr. 659) stond niets vermeld over deze grens van 50 euro.

Vanwaar komt de toepassing om prijsverhogingen van 15% pas te berekenen vanaf 50 euro?

2. Welke prijsgarantie kunnen de minister en het agentschap wel garanderen voor bestaande bewoners als uit deze concrete feiten blijkt dat in 2 jaar tijd een ligdagprijs aanzienlijk stijgt?

ANTWOORD

op vraag nr. 639 van 18 juli 2018

van **TINE SOENS**

1. Voorzieningen die een vervangingsnieuwbouw oprichten worden geconfronteerd met grote investeringsprojecten die aanzienlijke financiële middelen vereisen. De regeling voor bestaande bewoners waarbij de dagprijsstijging max. 15% mag bedragen t.o.v. de huidige dagprijs, ongeacht de hoogte van de huidige dagprijs, is nadelig voor centra met een (zeer) lage dagprijs. Deze laatste kunnen slechts een beperktere nominale stijging doorvoeren. Terwijl de kosten voor een nieuw onroerend goed voor alle voorzieningen, bij dezelfde investeringen, identiek zijn. Voorzieningen die zeer lage dagprijzen hanteren, zullen de uitgaven verbonden aan een dergelijke nieuwbouw nooit voldoende kunnen aanrekenen aan de bestaande bewoners omwille van de beperkte toegelaten dagprijsstijging. Dit zou leiden tot situaties waarin voorzieningen niet meer zouden willen investeren in nieuwere en comfortabelere infrastructuur. Daarom werd de grens van 50 euro bepaald. Die laat voorzieningen met een historische lage dagprijs van minder dan 50 euro toe, wanneer ze een bouw realiseren, om hun prijs tot 57,50 euro te laten stijgen, dit is 50 euro + 15%. Op deze manier is de investering voor de voorziening financieel haalbaar. In zo'n geval is de prijsstijging hoger dan 15% van de huidige dagprijs maar de verhoging dient gefaseerd en met maxima van 5 euro per fase te worden ingevoerd. Zonder de bepaling van dit grensbedrag zou het voor voorzieningen met historisch lage dagprijzen financieel onmogelijk zijn om een nieuwe of vernieuwde infrastructuur te realiseren.
2. De huidige regeling omtrent de toegelaten prijsstijgingen van maximaal 15% t.o.v. de huidige dagprijs met de uitzondering voor historisch lage dagprijzen (waarbij de 15% berekend wordt vanaf het grensbedrag van 50 euro voor WZC) garandeert een beperkte en geleidelijke toename van de dagprijs. De geleidelijke toename wijst erop dat de stijging in fases dient te verlopen van maximaal 5 euro en dit ten vroegste om de 6 maanden. De voorwaarde waaraan een voorziening moet voldoen om een stijging van 15% te kunnen doorvoeren betreft een bepaalde infrastructuurinvestering (meestal vervangingsnieuwbouw). Kenmerkend voor dergelijke investeringen is dat ze een lange gebruiksduur hebben en bijgevolg niet vaak voorkomen. Voor de bestaande bewoner betekent dit dat hij nooit meerdere malen tijdens zijn verblijf met een dergelijke stijging zal worden geconfronteerd. Een prijsstijging van 44,65 euro naar 57,50 in twee keer, zoals u aangeeft, is niet mogelijk. Een dergelijke prijsstijging zal minstens in 3 keer verlopen. In een eerste fase zal de prijs verhogen van 44,65 euro tot maximaal 49,65 euro. In een tweede fase kan de prijs maximaal stijgen tot 54,65 euro. In een derde fase kan de prijs maximaal worden opgetrokken tot 57,50 euro.

In de andere gevallen, zoals bij diverse investeringen of structurele verliezen, is de prijsverhoging beperkt tot 15% per kamertype en gemiddeld 10% over alle kamertypes.

Volledigheidshalve dient gezegd dat enkel aanvragen tot prijsverhoging die verantwoord worden op basis van bewijsstukken, worden aanvaard.